

GỢI THANH XUÂN VÀ NG BÓNG ANH

Thanh xuân là những năm tháng có hồn mà mất khi qua đi rồi, chúng ta không còn cách nào để tìm lại được nữa. Thế những lãng phí hay không lãng phí thì đi vào cuộc sống cùng mà chúng ta sống như thế không phải là ở bên hay không ở bên, có được hay không có được, mà là mất lúc nào đó khi chúng ta nghĩ lại sẽ cảm thấy hối hận vì đã không nắm bắt khi còn có thể.

Có những buổi chiều buồn, tôi lang thang ra phố, cũng đã lâu rồi tôi không đi dạo ở công viên mà chỉ dạo nay. Những hàng cây xanh đan xen hòa lẫn trong tiếng cười nói nhè nhẹ buốt da, âm thanh của gió của nắng, và tiếng xào xạc của những chiếc lá khô ven đường dường như hòa nhập lại thành một bản hòa tấu lúc nào đó tiếng khóc như hàng, lúc nào đó trách móc than, hối hận. Khi trong tôi buồn khe khẽ tìm về, tôi cảm thấy mãi mãi ở công viên.

Quá khứ là thế gì đó đẹp đẽ mà xa vắng. Những người bạn thuở thiếu thời, những người thầy mình từng yêu quý, có bao giờ ta quên đi? Tất cả những người đi vào đó, tôi sẽ không quên nó trong ký ức đâu! Tôi sẽ cảm thấy trong trái tim mình. Dù dù bao năm tháng có trôi qua đi nữa, dù tuổi già có làm tôi lú lẩn thì chúng vẫn ở đó, vẫn nguyên vẹn như thuở nào. Trong lòng và tâm áp.

Và có những cuộc gặp gỡ tình cờ đâu đâu vô giá, đúng như thế gặp nhau là một bất ngờ cho tâm hồn tôi như thế này. Chúng ta cũng gặp nhau vào một ngày mà bạn kèm theo những cơn gió heo may như của năm cũ gặp và cuộc trở thành người bạn cùng lớp, hối hận chúng ta trở thành bạn cùng bàn. Lúc đó mình hoang mang vì năm cũ gặp với chính nghĩa bạn thân ai nấy lo mà giờ đây mình còn đèo bồng thêm nữa. Mình với cái suy nghĩ ích kỷ như như thế đấy mà cuộc đời nó cảm thấy tình người chớ y trí tuệ mà nói:

“ - Giúp đỡ mình với nhé!”. Ánh mắt, nụ cười lúc đó làm mình lúng túng và xù xì với cái suy nghĩ trống rỗng đó

“- Ơm! “Kèm theo nụ cười như.

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Tớ đó chúng tôi trở thành bạn dù tính cách có hai nh hai thái có nh ng chúng tôi đi u có chung sở thích là âm nhạc và câu chuyện là đam mê nh u h n tôi vì câu chuyện trở thành ca sĩ, nh u lúc tôi suy nghĩ gì c m c a c u có l h i vi n vong nh ng ngày hôm đó tôi biết mình đã sai, gì c m đ y s thành hi n th c.

Câu y là ng i h ng ngo i, năng đ ng nên su t gi h c c ki m chuy n đ nói v i tôi và có l do đ ng trên c ng v là m t l p tr ng m u m c nên trong gi h c tôi không bao gi nói chuy n riêng và câu y c t h ng, im l ng v i v m t l nh nh ti n. Tôi ngó qua nh u l n xem s c m t c u y th nào nh ng nó v n tr ng thái đ y, th y không n và b n thân có chút quá đáng tôi viết t gi y l ng l đút d i cu n t p c u đang viết :

- Xin i !

- Vì chuy n gì?

- B b n.

- B n ghét mình sao?

- Không h n.

- "Không h n" là ý gì?

- Lúc tr c có chút không c m tình.

- Th à! V y bây gi ?

BÀI D THÌ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Bây giờ vì dù sao bây giờ chúng ta cũng phải sống chung dưới mái nhà 94 này và cùng chung thân phận nên không có lí do gì để ghét nhau.- Cậu ấy hẳn ng m t v balo ng c nhiên. Tôi m m c i nhìn c u y r i nhún vai. M y phút sau d ng nh c u y đã đ nh th n l i r i m m c i.

K t đó chung tôi nói chuyện v i nhau r t nhi u tr ng, trên facebook n i dung đ u xoay quanh th n t ng c a chúng tôi. Sau bu i h c tôi đ u ph đ o thêm cho c u y nh ng c u y thì không bao giờ t p trung.

- Cậu thích h c đ n th sao?- c u y n m dài ra bàn đ y chán n n.

- Không. –tôi d ng bút và nói chuyện v i c u y và l n này s làm công tác t t ng cho c u y luôn.

- Cậu có bi t l i nói và hành đ ng c a mình mâu thu n nhau không? – c u y h ng m t v đống t p sách trên bàn.

- Mình không có thích h c nh ng h c đ c xem nh nghĩa v v n có c a chúng ta.

- Bi t ngay c u s nói th .- c u y th dài ngoa ngán.

- Cậu hãy tìm l y m t đ ng l c giúp c u có h ng v i vi c h c m t chút.

C u y l c đ u r i l i n m dài ra.

M y ngày sau

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Tôi đã tìm thấy cái đống rác ở đâu? – Cậu ấy nói với bạn của mình đầy hứng thú và hài hước.

- Gì thế?

- Cậu thấy mình cho mình 2 đứa mình mong muốn. – Sau đó là nó cười thiên nhiên như người khác.

- Biết ngay chúng có gì hay ho mà, tôi muốn gì trò gì đây.

- Thì ai là người bỏ ra tìm lấy đống rác, tìm thấy rồi đây.

- Đó đúng xem là đống rác sao?

- Ồm!

- Tôi thấy bạn của cậu có ý định gì? Hai đứa mong muốn đó: bao che cho cậu trong mọi trường hợp và làm những gì cậu muốn?

- Cậu thông minh ghê, vip lắm! – Cậu ấy giơ ngón trỏ lên đầy tán thưởng.

- Biết nhậy dùm mình cái đi.

Sau đó cậu ấy lại chỉ ý đi chơi buổi tối cô đơn nghĩ suy

BÀI ĐỀ THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Trông con thật!- tôi lúc đầu ngao ngán nhưng rồi nhận thấy sự dè dặt trong suy nghĩ của cậu ta.

Ngày làm bạn với cậu ấy tôi cảm thấy nhẽu hơn vì tính trẻ con, hài hước, nghịch ngợm là những yêu.

Thời gian dần dần trôi qua 2 tháng đầu chúng tôi trở nên thân nhau hơn.

Rồi đột nhiên một tuần sau cậu ấy không tìm gặp, tôi liền lo lắng cho cậu ấy, lo lắng vì trách nhiệm và bạn bè của cậu ấy gặp trở ngại và cái tình của đứa bạn cùng bàn. Mặc dù tôi liên lạc với cậu ấy rất nhiều lần nhưng vẫn không trả lời. Cô chủ nhiệm thông báo với tình trạng như thế thì không thể đi tìm kiếm để tìm gặp. Hôm đó, sau giờ học tôi đi tìm nhà của cậu ấy với trí nhớ mong muốn gặp cậu ấy trong một lần cậu ấy vô tình gặp gia đình, đứng ngoài cửa rất lâu mà tay không gõ chuông, trong lòng rất lo lắng và hình ảnh sự không gõ chuông khiến tôi có linh cảm không lành, do đó một hôm tôi liền về nhà một buổi chiều. Sau vài giờ chuông một người phụ nữ đứng trước cửa tôi, khuôn mặt bà rất hiền hậu, toát lên vẻ quý phái của một người phụ nữ.

- Dạ! Cháu chào cô ạ! Cháu là bạn của Nin ạ!

- À! Mời cháu vào nhà. – Khuôn mặt cô có chút ngạc nhiên.

Nhà của cậu ấy rất rộng và to, mọi thứ đều trang trí rất tao nhã và đẹp mắt.

- Mời cháu uống nước.- cô nhìn cậu ấy hiền hòa thân thiện với tôi, nhìn cậu ấy đó tôi đã thấy rất nhiều lần ở Nin

- Dạ! Cháu cảm ơn ạ!

BÀI DẠY THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Thốt ra đây là lộn độn tiên có bộn nộn độn nhà Nin chửi- Cô vờ a uổng trà vờ a nói có vờ dăm chiêu.

Nghe câu nói đờy tôi nhém bỡ sỡc, lòng nhũ chũt đờ " lộn độn tiên...bộn nộn ...gì đây" tôi đờt ly nộn c xuổng đờy lúng túng, không biết cô có ý gì.

- Dờ không phờ i nhũ cô nghĩ đờu ờ!- tôi xua xua tay

Cô cờ i lộn – Cô xin lờ i vì làm cháu lúng túng thờ này. – ánh mờt hiờ u hiờ n nhìn tôi.

- Dờ không sao đờu ờ. Thốt ra hôm nay cháu đờn đờy là vì Nin nghờ hờc hờn cờ tuờn rờ i , cô chờ nhiờm bờ o nờ u bờ n không đi hờc trờ lờ i thì không đờ c đờ thi tờ t nghiờp ờ. Cháu đờ c cô bờ o kèm cờ p phờ đờ o cho Nin. Nên cháu mong Nin hãy trờ vờ lờ p ờ!

- À! Chuyờn phờ đờ o cô có nghe cô giáo chờ nhiờm nói. Cô cảm ờ n cháu đã giúp đờ thờng Nin nhà cô. Nhờng thờng Nin nó bờ nhà đi cờ tuờn rờ i cháu.- Cô buờng ly trà xuổng khuờn mờt đờy trờu nờng.

- Sao ờ? - tôi sỡc đờn không nói lên lờ i.

- Nó vờ i bờ nó cấ nhau mờt trờn. Nó muờn trờ thành ca sĩ nên toàn đờm chìm vào âm nhờc. Còn bờ nó muờn nó hờc ngành y kờ thờ a tờ tiên.

Tôi cờ ngờ cờ u ờ y muờn thành ca sĩ chờ là đờa cho vui không ngờ ...

Tôi ra vờ mà tâm trờng hờn đờn, hờt suy nghĩ này đờn suy nghĩ khác mầu thờn trong đờu tôi.

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Hôm sau tôi nghe học đi tìm Nin , tôi đi hát nhò ng chò mò Nin li t kê nhò ng chò ng thò y bóng dáng cò u ò y, bít t lò c giò a biò n ngò ò i mênh mông tôi ngò i xuò ng ghê đá ò công viên bên đò ò ng, nò i mà 2 đò a hay cùng ngò i hát hay kò vò thò n tò ò ng nhò ng lúc hò c phù đò o xong và thò dài mò t mò i. Uò ng hò t mò t chai coca tâm trò ng khá lên hò n tò ò ng chò ng bít t lò c ngò i nhìn dòng xe cò ngò ò c xuôi bên đò ò ng, bít chò t tôi nhò mò t chò mà Nin tò ng nói tò i. Tôi lò y đi n thoò i tra đò a đi m rò i phóng xe chò y đi. Trò ò c mò t tôi là mò t trung tâm luyò n thanh " Happy " tôi nhìn xung quanh rò i đò ng chò ngoài cò a. Tò ng nhóm tò ng nhóm ngò ò i đò n bò ò c ra tôi đò a mò t tìm kiò m Nin nhò ng không thò y hình dáng ò y, tôi hò i mò t bò n xem còn có lò p nào chò a tan không bò n ò y bò o lò p cuò i cùng vò a ra. Tâm trò ng tôi không nói nên lò i sò tuyò t vò ng chiò m lò y cò thò tôi. Và rò i...bóng dáng ò y hiò n lên trên vai là chiò c ghita.

-KD sao cò u lò i ò đây?

Tôi quay đò u lò i tìm giò ng nói quen thuò c đó, nhìn thò y cò u ò y không hiò u sao nò ò c mò t muò n dâng trào nhò ng tôi là ngò ò i kiò m nén khá tò t nên đò nó không rò i.

- Cò u nghĩ xem sao mình lò i ò đây?

Chúng tôi đò n mò t quán nò ò c gò n cò nh mò t hò nò ò c có cây cò thò lò n. Mò t cò n gió thò i đò n làm mò t hò gò i sóng , nhò ng chiò c lá theo gió bay xuò ng lò ò t nhò trên mò t hò . Cò n gió bít chò t đó làm phá tan sò yên tĩnh ban đò u cò a nó.

- Mình...- Nin ngò p ngò ng

- Vò y tò trò ò c giò cò u không đò n lò p là đò n đó sao?

- ò m!

- Mình xin lò i!

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nin ngạc nhiên nhìn tôi đầy khó hiểu. Tôi mỉm cười và nói

- Vì tôi ng xem cậu cười a cậu là trò đùa, là viển vông.

Cậu cười bất cười :- Nó viển vông thật mà!

- Hoàn toàn không- Nếu viển vông vô nghĩa thì cậu đã không cười ng theo đuổi tôi cùng.

- Theo đuổi tôi cùng thì cũng đâu đâu cậu chấp nhận- khoe miệng cậu cười cong lên và nở nụ cười mỉa mai.

- Vì cha cậu sao?

Cậu cười nhìn tôi càng bất ngờ hơn lúc này

- Cậu định nh t b à?- tôi nhìn thẳng vào mắt Đăng.

- Không- âm vang lên đột ngột, ch ch n.

- Vậy thì t t. – tôi mỉm cười đánh mạnh vào vai Nin

- Đau- mắt cậu cười nhăn nhó nh ng l i n n c i t a n ng.

BÀI DẠY THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Mà cậu là trâu à! Đừng chuyển là bỏ nhà ra đi !

- “Trâu trâu” cậu không thể dùng từ để nghe hiểu sao?

- Còn tùy xem người đi đi là ai.

Cậu y bấu môi

- Về nhà đi.

- Vì không muốn cãi nhau nên mình mới bỏ đi.

- Truân tránh không gọi quy t để c v n đ , n u mu n ba c u ch p nh n thì c u nên đi đi n th ng th ng

Cậu y không nói gì chỉ nhìn xa xăm mắt hững hờ nào đó, lời chỉ c ghita ra và giai điệu u quên thu c vang lên, bài hát mà chúng tôi cùng yêu thích. Còn tôi cũng không nói gì chỉ t n h ng không khí trong lành và giọng ca m áp đ y nh th a n i lòng mình. Ng i v i nhau đ n lúc tr i ch p cho ng t i thì tôi lên tiếng

-Thôi mình về ha.- Nh về nhà đó, mai đi học đi.

- Mình biết rồi, cậu đừng nói cậu là người ít nói không người nhây nhây hiểu chưa!

- Gì chứ? –tôi dùng ánh mắt phóng cho cậu y mắt tia laser

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Bye bye- không quên ban tặng tôi những cái thiện nhé.

Nin trẻ là lớp mới thì quay về quê để ở nó, chúng tôi vẫn cùng nhau học sau giờ học đến 5 giờ chiều để luyện thanh, tôi vẫn nói chuyện facebook, chiều ngày tôi nghe bài hát của cover rồi cho ý kiến,...đến đến, tặng mình, tặng mình thì gian dối chính là của. Những cái đó, đáng ngại đó, giờ nói đó, tất cả đều làm mình lo lắng và mất tình cảm thì mình đang bùng cháy trong tim mình. Còn của nào có hay vì là chúng ta chỉ là bạn nghe của là gieo giống quan tâm, hành động, chỉ khi nào cho mình nghe nhé rồi thì đau thay bạn thân.

Tôi đang gõ xuống bàn vì bạn buồn nghe còn cái núu kéo thì trên bàn là bánh mì và hộp sữa. Tôi nghe lên nhìn Nin.

- Nhìn ăn sáng không tốt cho sức khỏe. – nói xong tôi chia sẻ phần này nghe gì chiều nay lao ra ngoài cùng đám bạn nhanh nhẹn chia sẻ, dù biết chiều nay quan tâm tôi một chút nhưng bạn nghe tôi vẫn cảm thấy vui. Xung quanh chiều nay có nhiều bạn nói ái ngại và chiều nay là nghe thân thiện, hòa đồng nên cảm giác nhiên nhiên đón nhận, nhiên nhiên đùa nghịch. Còn đi với tôi một chút bình thường không nói gì bên bạn chiều nay có học và học, la mắng, cảm nhận,...thoát khỏi còn không kịp thì đồng nghiệp nói gì để thích. Nhiều lúc tôi muốn nghe nghe cô gái này có thể đùa nghịch thoải mái với chiều nay, nghe một lớp bạn chiều nay thì tôi nghĩ tôi thì tìm tôi nghe nghe hay nên tôi luôn giữ khoảng cách với Nin và hiện tại tôi không muốn cho Nin phát hiện ra cảm xúc mình, tôi sợ chúng tôi xa cách nhau và không làm bạn nữa.

Mùa thi đến, chúng tôi lao đầu học tập và gác nỗi phiền muộn sang một bên. Kịp lúc cuối chiều đưa tâm trí và đi tìm sự thoải mái và công sức của bạn. Đi tìm sự của Nin khá tốt, tôi rất vui.

- Làm tốt lắm! Chúc mừng của!- sau một hồi đi đến đó tôi quay qua nói với Nin

- Chỉ là thi học kỳ chỉ có thi tốt nghiệp đâu mà chúc mừng.- Giờ nói tình nghịch và những cái nghe

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Đây là buổi lễ khai mạc cho kỳ thi tuyển sinh, diễn ra hôm nay.

- Sau giờ học thêm cùng đi ăn đồ ăn không? - Cậu ấy nói nhún nhún không nhìn tôi-- tôi nhìn cậu nhìn nhiên đến nỗi không biết nói gì. Thấy tôi không phản ứng cậu ấy lên tiếng

.- Học trò đồ ăn đồ ăn cao phôi đãi gia sư mới bắt đầu, vậy mới học đi làm nghề. -Nin nhìn nhìn cậu ấy, tinh ranh.

- Oh! Mình biết rồi. - Tôi nhìn Nin với ánh mắt còn nghi ngờ cậu ấy mỉm cười và nhún vai.

Trước mắt tôi là khung cảnh quen thuộc làm tôi bất ngờ và bối rối.

- Đây là?- tôi chui vào ngôi nhà

- Đúng vậy là nhà mình.- Nin nói với vẻ mặt tự nhiên

Tôi ngay lập tức, không biết tình cảnh là thế nào nữa thì Nin lên tiếng:- Vào thôi!

Bước đến cửa thấy tôi do dự thì Nin đứng lại và nói:- Mình muốn cảm ơn cậu đã giúp mình nên mời cậu đến ăn cơm.

- À!

Sau đó cậu ấy dẫn tôi vào nhà. Bà mẹ mỉm cười nhún nhún mà tôi ăn, tôi nhìn thấy tiếng nói, chỉ nhìn ngẩng cũng thấy yêu thương. Đăng rớt tiếng mẹ và mẹ Nin tự nhiên cũng thế, hai người nói chuyện thoải mái và đôi lúc chọc ghẹo nhau. Còn ba Nin toát lên vẻ nghiêm nghị của

BÀI DẠY THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

ngồi đàn ông trẻ con trong nhà, tuy hai người tôi ngồi bên đống nhông Nin rất ồn ào trong ba mình. Tôi chỉ chờ một lúc phút cô đến đống và trò chuyện với vị khách, gia đình. Sau đó Nin đưa tôi về trên đống ngồi với con hai im lặng khá lâu thì tôi lên tiếng:- Cám ơn vì bữa ăn hôm nay.

- Cậu nói đống 3 lần rồi đấy.

- Mình xin lỗi.- tôi cười nói ngượng

Nin mỉm cười và xoa xoa tóc mái mình.

- Xảy ra chuyện gì sao?- một lúc sau tôi lên tiếng

- Sao cậu hỏi tôi vậy?- một lúc sau Nin mỉm cười lên tiếng

- Chắc là mình thấy cậu buồn bã, lo lắng và không còn cười đùa nữa rồi.

-- ánh mắt Nin xa xăm nhìn vào một khoảng trống vô định nào đó và tôi không hiểu nữa cả chỉ im lặng đi bên cậu thôi.

- Đây còn nhớ đống 2 đứa mình mong muốn cậu thực hiện không? – ánh mắt Nin sáng lên và đầy gian tà.

- Gì chứ? Cậu còn nhớ đống nó à?

- Vậy chứ cậu nghĩ mình cần gì hay vì đi đâu?

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Vì cái đó à? Cậu đang nói đùa sao?- tôi nói với cậu nghiêm túc.

- Không hề. - Nhìn nhìn tôi với mặt nghiêm túc.

- Này cậu đâu còn là trẻ con mà còn làm cái trò này?

- Tôi và tác thì liên quan gì đến nhau. Dù sao mình đã thực hiện đúng lời hứa, giờ thì phiên cậu.-
cậu và cậu và cậu đã thực hiện.

- Thật vậy thật!- tôi lúc đó nhìn cậu và cậu, Nhìn nhìn tôi rồi nhún vai

- Đừng cười. Cậu muốn mình làm gì?

- Đi theo mình. – Nhìn nắm lấy tay tôi kéo đi.

- Này! Đi đâu?

- Đi khai sáng cho cậu?- kèm theo là nắm lấy tay cậu và cậu

- H?

Chúng tôi đang đứng trước cổng ngôi nhà có hàng rào cao lớn trên đó là những dây leo rất nhiều hoa, bên cạnh là cây cối trĩu trái.

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Nhà ai đây?- tôi lên tiếng đầy khó hiểu với hành động của Nin

Nin mỉm cười :- Cậu chắc chưa từng chơi trò này nhé ?

- Gì?.....Này! Cậu đừng nhỡ trò gì nhé phải không ?- Tôi nhận mặt khó hiểu và bồn chồn lo lắng.

- Cậu chơi nhanh không?- Nin nhìn tôi với nụ cười hóm hỉnh.

- Lâu rồi chưa chơi....mà sao chơi thế ?- Cậu ta làm tôi muợn tức điên với cái hành động kì quái.

- Với cậu mà chơi nếu không muợn bị đánh gãy chân.

Vừa dứt câu, Nin nhanh tay vờn ngó vào hàng rào dây liana mấy quây quanh chín mầm to đùng rồi bật giác con cún đáng yêu trong nhà vọt ra cùng với tiếng sủa như đánh thốc cả khu phố thia.

- Tôi đi m 1,2,3 là chơi y- Sau đó cậu y cậu nhận mặt hỏi dài nũa

- Cậu điên rồi sao? – tôi nói với sự lo lắng và tức tưởi, cánh cửa bật đũu rung rung

- 1,2,3 chơi y- và thế Nin nắm tay tôi chơi với phía trước lúc đó tôi còn nghe tiếng chơi nhà quát vờn theo và suốt con cún đó chơi theo như muợn ăn tưởi nếu tưởi chúng tôi, tiếng chơi cả đeo bám lấy chúng tôi, khi đầy Nin lôi tôi chơi nhanh hơn đũ không bắt tóm, chúng tôi chơi điên loãn cả cả m đũu và chơi đũn khi không còn nghe thũy tiếng la hét chơi cả phía sau thì tũ tũ đũng lũi. Niuông tôi ra và ngũi xuông đũng thũ đũc còn tôi thì thũ không ra hũi.

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Cậu... điên... thớt... rồi, bao...nhiều...tuổi...mà...còn...chơi trò...này. – tôi nói hết hơi và đứng quăng.

- Cậu có thấy tiếng chày nhà chày rửa không?

- Có. Công nhân ông ta đang miệt mài thớt.

Khi câu nói vừa dứt hai đứa phát lên tiếng thớt to, chày bao giờ cũng sảng khoái như thể cứ như quên đi mọi thứ xung quanh chày, tiếng, tiếng và tiếng say đắm như thể là Nin.

- Thớt ơi mái thớt!- Nin nói khi vừa n vai đứng dậy

- Đây cậu hay chơi cái trò nín ranh này làm à?

- Không. Lần đầu tiên đây.- cậu cười nháy mắt và cười.

- Thớt à! Nhìn vào mắt lúc đứng chày cậu như đứng kinh nghiệm.- tôi gật gù nghi ngờ và hỏi bấu cút

- Kinh nghiệm chày cậu nên đúng lúc, đúng thời cơ thì mắt nhìn đã đủ.

Chúng tôi đã có những năm tháng những phút giây bên nhau tuy trẻ con vô tư đến thế mà mọi nhìn nghĩ lại vẫn thấy hạnh phúc đến tận tận, cậu như mình đang trẻ và đúng hoàn toàn như lúc đó.

Rồi cái gì đến cũng phải đến, kì thi quan trọng cũng đã đến gần ai ai cũng lo lắng và lao đầu vào

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

học hai chúng tôi cũng không ngờ là những người viết về mình là tôi. Những áp lực thi cử, từng ngày lại khiến tôi mất nhòa con đường phía trước làm tôi sợ nếu bản thân không thể vượt qua thì sao? Kết thúc tiết học cuối cùng để chuẩn bị kì thi quan trọng tôi không vui vẻ mà nán lại. Nán lại để chờ đợi những ngày này mình đã học hết vô tâm với những gì thân quen gần gũi nhất mà đã quên bỏ với mình 4 năm nay. Bởi nán lại tôi mới cảm nhận được hoa phượng đã nở rồi bao giờ, khắp sân trường rồi đây những cánh hoa. Bởi không khí im lặng trường học những cơn mưa phùn lất nhất trên không như đang tô điểm cho bức tranh mùa hè này. Tôi đưa vào lòng can thiệp nhìn mặt học sinh vô định với những suy nghĩ trong đầu.

- Cháu ạ sao?- giọng nói quen thuộc từ người bạn.

- Ơm! – tôi trả lời không buồn nhìn Nin

- Nghĩ gì thế?- Nin cũng nhìn xa xăm

- Không biết nữa, tự nhiên hôm nay thấy trường trải thảm.- tôi thều dài

- Sao cậu chưa về? Tôi nói mà cũng không muốn quay lại nhìn Nin

- Mình...sắp đi du học.- Đăng nói ngập ngừng

Tôi đứng hình quay phớt mắt người bạn tôi như một phần xác tự nhiên trước câu nói đó bất ngờ đến không biết phần nào hay nói gì và nghĩ tôi không năng cậu bạn nói đùa để troll tôi.

- Cậu đang đùa à?- tôi vai vai Nin và cười.

- Mình đã đăng kí học mất trường học thu xếp rồi Anh, sau kì thi tốt nghiệp sắp đi. – giọng nói Nin nghiêm túc hẳn bao giờ hết. Nghe đến đây tôi đứng cười và chưa tin số thật về chuyện này. Tôi cười

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nhưng giờ tôi không còn đau lưng nữa. Sau khi chườm nóng rồi đi đâu đó, tôi đã quên cơn đau đi. Nhưng "Tôi sao rồi không?"

- Bây giờ cậu đang thấy thế nào? - Khi nhìn thấy ánh mắt thẫn thờ của Khoa nhìn tôi.

- Ồ! - tôi ngạc nhiên lắm, tôi vội vã tay khoanh tay và quay ngoắt đi.

- Thấy thế nào cho chính bản thân mình. - giọng Khoa vang lên đau khổ tột cùng.

Khi nghe câu nói đó tôi bất ngờ và đau lòng. Khi quay đầu lại thì Khoa đã rời đi. Hình bóng vội vã của chân trời ngày hôm đó hay buổi sáng đau lòng của hai trái tim bất ổn thẫn thờ mà không sâu trong tôi mãi mãi.

Ngày Nin đi tôi không ra tiễn bởi vì tôi là một đứa con nết na và sợ hãi. Tôi không dám đi tiễn Nin hay thốt ra là đi tiễn chính mình? Nhưng ngày sau đó tôi hỏi hỏi chính mình, cảm ghét bản thân tột cùng. Một tuần sau khi Nin đi thì tôi đã đưa cho tôi một phong bì trong đó có một USB và một lá thư viết tay và nói là có những gì gửi cho con vào tháng 3 tuần trước nhé nhé để trong phòng rồi quên mất và đó là ngày trước khi Nin đi. Trên USB có dán một nhãn ghi y ghi dòng chữ "I Remember You". Tôi bắt đầu nghe thì vang lên những ca khúc và hát giọng ấm áp quen thuộc đó làm tôi xúc động nghẹn ngào

"Giai điệu ngày xưa ta cùng nhau thẫn thờ thẫn thờ"

Mang ký ức năm nào vào trong tâm trí

Mình quên đi những ký ức qua bài nhạc này

Dù giờ đây cậu có đang yêu ai đi nữa

BÀI ĐỀ THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nếu vô tình nghe được ca khúc này xin hãy nhớ đến mình, nếu trong cuộc còn chút kỷ niệm.

Vì mình vẫn mãi nhớ về cuộc

.....

Dòng ký ức buồn lâu hơn nhớ gì được ghi chép lại

Hồi ức vẫn đẹp tươi hơn nhớ gì ta vẫn nhớ

Ta cùng khóc vì nhớ niềm vui, rồi lại cười cho vui niềm buồn.

Tốt thay đâu là bài học đắt giá .

Chúng ta từng mất thời giờ như thế

Bạn nhớ chúng ta cùng nghe, ca khúc chúng ta cùng hát

Những hồi ức đã trôi đi rất xa

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nhưng bạn nhớ kỹ vấn đề khi tìm mình và bạn

Còn nhớ khi mình thao tác công việc chấp nhận

Nghe đi nghe lại bài hát mà y như, mà lá thư ra đời công đồng cảm xúc chân thành như t mà Nin gửi cho tôi tôi đau xót và nhớ nhung phát khóc, hồi hồi vì đã không gửi được một lá thư chúc mừng sinh nhật hay là chúc thành công khi Nin rời xa. Và tôi luôn gửi tất cả các kỷ niệm và cảm xúc ngay lúc đó một cách trực tiếp như một góc trong tim, rồi sau này có vô tình gặp lại nhau thì phải trao cho nhau được cái cảm xúc chân thành và vấn đề nguyên đó.

Bốn năm sau...

Sau một ngày vui đùa vào công việc tôi đến một quán nước gần bên hồ nước mà chúng tôi có 4 năm trước đã ngồi cùng nhau hàng giờ để uống tách cà phê nóng và ngồi nói chuyện như những người bạn thân thiết và ngọt ngào đến cháy bỏng yêu. Dòng xe cứ xuôi ngược dòng, những ánh đèn ô tô đi ngoài kia, thành phố luôn bận rộn nhưng không ngừng. Bất chợt một giai điệu quen thuộc vang lên, mình lại cảm thấy. Câu chuyện của đời trong đời như thu về mình hay là vì vấn đề biết rõ bài hát yêu? Hay là những lời thì lại cảm thấy sau bài hát. Kỷ niệm một lần mà ủa v. " Một giờ ngồi nói chuyện phát lên sau một lúc kết thúc bài hát. Bằng Nhị à! Mình cảm thấy bạn thân quá đến thì bạn khi không dám đến một chút cảm thấy thì lại cảm xúc mà lại dùng cách gián tiếp này. Hay mình biết chính xác câu trả lời nên không dám đi tìm, sợ cảm thấy lòng lại bị chia. Nhưng dù thế nào mình cũng muốn nói ra tình cảm của mình: " Mình thích bạn " Mình chấp nhận biết mình thích bạn từ lúc nào nữa. Mỗi khi bên bạn mình thấy mình bình yên và được là chính mình. Mình ghen tị với lúc bạn làm việc cùng Khoa mà không phải mình. Mình khó chịu khi thấy bạn và Khoa bên nhau. Nếu bạn có chút tình cảm với mình thì chấp nhận mình được không? Năm năm một khoảng thời gian không ngừng cũng không dài nhưng mình sẽ luôn hạnh phúc với bạn. Hãy cho mình câu trả lời!"

Năm năm tôi không một chút tin tưởng Nin, nhà bạn yêu cũng chuyển sang Anh để học. Mọi thứ với Nin như bạn bè tan biến khi một đợt, chấp nhận lại những hoài niệm, kỷ niệm mà mình luôn khắc sâu mỗi ngày cùng với tôi và bạn bè. "Trên không phải lòng người" câu nói rất đúng khi tôi biết được thông tin về bạn trước một người bạn của Nin. Lần này tôi không còn là một cô bé 18 do dự, sợ hãi. Bởi vì có những tình yêu, đánh một là cảm thấy được, chúng ta đi qua rồi sẽ chấp nhận thế nào tìm lại người bạn thân. Tôi nhớ bạn bốn năm đó hồi một cuộc hẹn với Nin nhưng không cho biết tôi hẹn. Khi bạn đến trên cùng của nhà hàng để tôi nhớ một mình bạn dù trên an ủi bạn về tâm lý cho những tình huống như tôi vẫn sẽ một người sẽ vô hình. Hít thở sâu tôi

BÀI ĐỀ THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Bác qua bác rào cửa đó thì nhìn về phía cửa. Tôi xa tôi nhìn thấy bóng lưng của, cửa đã thay đổi, đúng vậy trở thành một người đàn ông. Tôi đã luôn từng người của sự thay đổi như thế nào về người hình, tích cách,...nhưng đi của mình sự nhất chính là...Cùng tôi cũng từng trở về một Nin và tôi dường như từng người đúng cách Nin nhìn tôi rất người như có phần xúc động phải một một lúc lâu Nin mới trở về trở người thái bình thường. Đi đi nhìn về cửa nhìn rõ từng người nét khuôn mặt, đúng vậy cửa đã thay đổi, khuôn mặt góc cạnh và sắc nét hơn, thể hiện rõ thái độ người đàn ông.

- Lâu quá không gặp! - tôi chợt từng người khi người xuống bàn

- Đúng vậy!- Nin nhìn nhìn nó nhìn chân thành như trở về.

- Cửa người như làm như ?

- Ồm!- Đẳng chúng hai tay trên cằm nhìn tôi bằng ánh mắt trìu mến.

- Cửa thay đổi như thế nào ?

- Có lẽ vậy... Bằng Nhi cũng thế...rất xinh đẹp!- sau đó là nhìn nhìn tình người ch

Tôi mỉm cười nhìn Nin và có một câu hỏi tôi sự nhất..

- Cửa có bạn gái chưa?- Tôi nhìn Nin bằng mắt ánh mắt chăm chú đến người thế, chờ đợi câu trả lời trả như một thế kia. Năm năm chờ đợi vì câu nói hôm nay, bao nhiêu hy vọng, từng người như. Nin ngừng người một lúc rồi chờ người đi. Cái người đi đem tôi từ thiên dường như xuống dưới từ đó người. Tình cảm hết hết, trái tim đau thế, tuy vậy, cảm ghét từ đó đến đến trong tôi. Mặc dù tôi có nghĩ đến kết quả này nhưng khi đi đi nhìn sự thật khi nhìn con người ta đau đến thế này.

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Còn Băng Nhi?

- Vả a mồi b b r i.- C t ng n c m t s r i nh ng có l quá h t h ng hay không ch p nh n s th t mà tôi ch bi t c i chua xót cho chính mình.

- Ng i đó ch c h n m t tên t i vì đã b r i m t ng i t t nh Băng Nhi.

Nghe câu nói nó tôi nh m t c m giác - Đúng v y!- Tôi nhìn Nin v i ánh m t r ng r ng và đ ng d y b đi. Tôi không mu n ph i i l i đ u tranh v i c m xúc mình n a trong đó quá ng t ng t t thêm tôi nghĩ vì s ch t m t. B c ra ngoài hai chân tôi nh m t c m giác bao nhiêu đ n nén b y lâu bùng n tung ra, n c m t c trào ra.

- Này!- m t h i m n m l y tay tôi kéo l i.

Nin nhìn tôi và tôi ch ng bi t ánh m t đó là bi u th c m xúc gì mà tôi cũng ch ng mu n nghĩ. Tôi b c đi.

- Năm năm đã quá đ , anh không mu n ch đ i thêm...Anh thích em!

Khi nghe câu nói tôi quay l i c m xúc càng khó t h n. C nh mình b o t ng ho c nghe nh m. Nin ti n l i g n tôi h n, ánh m t đ y xúc đ ng, chân thành nhìn tôi

. - Anh xin l i vì đã đ em ch đ i lâu th . - Sau đó ôm tôi vào lòng. Tôi không bi t nên ti p thu l i nói hành đ ng này vào não b nh th nào. Nh ng c m giác hi n t i khi n tôi h nh phúc cái ôm m p nh xoa đ u bao n i nh , đau kh bao năm nay.

- Chuy n c u nói có b n gái là l a mình sao?

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nin gọi tôi u cậu i tình quái. - Đây là số trù thù.

- Trù thù?

- Bớt mình ch đi.

- Làm nh có bớt mình cậu ch đi đây à.

- Nhìn ng số ch đi cậu a mình là vô vng.- Nin nhìn tôi đây cậu m xúc.

- Mình xin i- Tôi nhìn Nin mà ch c trào

- Ch đi năm năm nh n đ c k t qu nh hôm nay, năm năm không đáng là gì c .- Nin m m
c i m áp nhìn tôi i ôm tôi vào lòng.

Thanh xuân là chuyện chúng ta vì bớt ng i mà lãng phí thanh xuân, chuyện chúng ta vì bớt
ng i không đáng...đ n cu i cùng th c ra cũng quy v chính b n thân mình. Tôi bi t đ n cu i
cùng th c ra cũng có nh ng i a ch n số mang đ n cho con ng i ta số t n th ng, th nh ng
v t th ng nào theo th i gian r i cũng qua đi h t còn h n lo số đ c m t mà không th n m gi
i y đ n cu i cùng theo ta số là ti c nu i c m t đi. Th nên khi còn tr yêu đ c thì c yêu đi,
t n th ng thì c t n th ng đi, b i vì có nh ng tình yêu, đánh m t là c m t đi, chúng ta đi
qua r i số ch ng th nào tìm i đ c ng i nh th n a.

-----H t-----